

Arrest

nr. 201 400 van 20 maart 2018
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat C. DESENFANS
Ernest Cambierlaan 39
1030 BRUSSEL

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Ethiopische nationaliteit te zijn, op 14 december 2017 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 november 2017.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 18 januari 2018 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 20 februari 2018.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken K. DECLERCK.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M. KIWAKANA *loco* advocaat C. DESENFANS en van attaché I. SNEYERS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

1.1. De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een etnische Somaliër te zijn en de Ethiopische nationaliteit te bezitten. U bent afkomstig uit de stad Dagahbur in de Somali-regio. Op 1 januari 2015 werden u en uw beide ouders gearresteerd. U kreeg te horen dat uw oom lid was van het ONLF (Ogaden National Liberation Front). Jullie werden ook zelf beschuldigd van samenwerking met het ONLF. Jullie werden eerst een maand en twee weken in een gevangenis in Dagahbur gehouden waarna jullie werden overgebracht naar een gevangenis in Jarar.

Na een verblijf van eveneens een maand en twee weken werden u en uw vader naar Ogaden Jail in Jijjiga overgebracht. Uw moeder volgde later, na de bevalling van haar kind. Jullie werden gefolterd tijdens jullie verblijf in de gevangenis om jullie te laten bekennen lid te zijn van het ONLF. Tevens zeiden de autoriteiten dat ze jullie in de gevangenis zouden houden totdat uw oom zich zou aangeven. Na een jaar en drie maanden in Ogaden Jail te hebben gezeten kwam de president van de Somali-regio naar jullie gevangenis. Omwille van het Suikerfeest verleende hij persoonlijk gratie aan enkele gevangenen, waaronder u. U werd vervolgens gedwongen gerekruteerd door de Liyu-politie. De dag van uw aankomst op de politiebasis werd u door een machtig commandant van de Liyu-politie benaderd. Hij zei dat uw oom bij het ONLF leden van zijn familie had vermoord en hij richtte een pistool op u. Enkele omstaanders kwamen tussenbeide. De volgende dag werd u in een groep van achttien rekruten van de basis naar Jijjiga gebracht om thee te drinken ter viering van het Suikerfeest. Jullie werden zwaar bewaakt omdat ze schrik hadden dat jullie zouden weglopen omdat jullie gedwongen gerekruteerd werden. Toen er een vrachtwagen passeerde, terwijl jullie ergens thee aan het drinken waren, sprong u erop. Kort bij de grens met Somaliland sprong u eruit. Op 29 juli 2016 verliet u het land. Op 25 augustus 2016 kwam u in België aan en op 12 september 2016 vroeg u asiel aan.

Ter staving van uw asielrelaas legt u een schooldiploma, twee geboorteaktes en twee medische attesten neer.

B. Motivering

Er dient te worden opgemerkt dat u doorheen uw verklaringen een persoonlijke vrees voor vervolging zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Uw verklaringen over uw problemen met de Ethiopische autoriteiten zijn dermate vaag en incoherent dat er geen geloof aan kan worden gehecht. Vooreerst dient opgemerkt te worden dat uw verklaringen op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) in aanzienlijke mate verschillende met deze op het CGVS. Zo verklaart u op het CGVS dat uw moeder samen met u en uw vader gearresteerd werd en nog steeds in de gevangenis zit in Jijjiga (CGVS, p. 4, 5 en 9). Op de DVZ verklaarde u echter dat enkel u en uw vader werden gearresteerd (vragenlijst CGVS, vraag 1 en 5). Uw moeder zou nog samen met uw broers en zussen in Dagahbur wonen (DVZ, p. 5 en 7). Geconfronteerd met deze tegenstrijdigheid zegt u louter dat u dit wel zou hebben gezegd maar dat er veel fouten werden gemaakt (CGVS, p. 14). Erop gewezen dat het geen detail betreft en dat uit uw verklaringen op verschillende momenten tijdens uw interview op DVZ bleek dat uw moeder niet gearresteerd was maar gewoon nog thuis woonde met uw broers en zussen, zegt u dat u zei dat uw moeder in Dagahbur woonde en dat de tolk het niet goed begreep (CGVS, p. 15). Gevraagd waarom u zei dat uw moeder in Dagahbur woonde zegt u dat u dacht dat ze vragen stelden over uw leven en familie voor uw problemen (CGVS, p. 15). Dergelijke verklaringen zijn een maar weinig overtuigende uitleg voor de vastgestelde tegenstrijdigheden.

Ook over de periode dat u werd vastgehouden zijn uw verklaringen weinig coherent. Op de DVZ verklaarde u dat u drie maanden werd vastgehouden. Vervolgens zouden jullie zijn overgebracht van Dagahbur naar Jijjiga. Daar werd u vrijgelaten en opgeleid als soldaat. Twee weken later zou u zijn ontsnapt (vragenlijst CGVS, vraag 1 en 5). Op het CGVS verklaart u echter dat u na een detentie van enkele maanden in Dagahbur en Jarar nog een jaar en drie maanden in Ogaden Jail in Jijjiga heeft vastgezeten (CGVS, p. 10). Dat u op de DVZ niets vermeldde over een detentie van een jaar en drie maanden in Jijjiga is opmerkelijk. Wanneer u hierop gewezen wordt zegt u louter dat de tolk incorrect vertaald heeft (CGVS, p. 17).

Uit uw verklaringen op het CGVS blijkt verder dat u gratie verleend werd door de president van de Somali-regio. Hij zou jaarlijks naar aanleiding van het Suikerfeest gevangenen gratie geven (CGVS, p. 8 en 18). Ook hier vermeldde u niets over op de DVZ. U verklaarde louter dat u uit de gevangenis werd gehaald om opgeleid te worden tot soldaat. U verklaarde toen tevens dat er nog geen beslissing genomen was in uw zaak (vragenlijst CGVS, p. 2 en 5). Geconfronteerd hiermee zegt u dat u door de president vergeven was maar dat u, tot er een besluit genomen zou worden in uw zaak, voor de Liyu-politie zou moeten werken, wat maar weinig weet te overtuigen (CGVS, p. 15).

Voorts blijkt uit uw verklaringen op het CGVS dat een zekere S. Q. de directe aanleiding was voor uw vlucht uit Ethiopië. Na uw vrijlating zocht hij u op in de Liyu-politie en wilde u vermoorden. De volgende dag vluchtte u uit angst voor deze man het land uit (CGVS, p. 12 en 13).

Op de DVZ vermeldde u echter niets over S. Q., noch over een man die u bedreigde en wilde vermoorden (vragenlijst CGVS, vraag 1 en 5). Geconfronteerd met deze vaststelling zegt u dat men u toen geen vragen had gesteld over wat er gebeurde na uw vrijlating en zegt u dat u nog niet uitgesproken was (CGVS, p. 14). Uit uw verklaringen op de DVZ blijkt dat u echter wel vertelde over wat er gebeurde na uw vrijlating. U zegt hier echter louter over dat u uit de gevangenis werd gehaald om u op te leiden tot soldaat. Na twee weken zou u ontsnapt zijn en naar uw oom in Hargeisa, Somaliland, zijn gevlucht (vragenlijst CGVS, vraag 5). Dat u op de DVZ niets vermeldde over de man die de directe aanleiding zou zijn geweest voor uw vlucht doet ernstig twifelen aan uw problemen.

Tevens dient opgemerkt te worden dat u op de DVZ ook verklaarde pas twee weken na uw overplaatsing van de gevangenis naar de Liyu-politie te zijn gevlucht (vragenlijst CGVS, vraag 5). Op het CGVS verklaart u uitdrukkelijk de dag na uw vrijlating te zijn gevlucht (CGVS, p. 8). Dat u de vergissing maakt tussen een dag en twee weken gedwongen in de Liyu-politie te hebben gezeten doet verder twifelen aan uw problemen.

Het is verder zeer opmerkelijk dat de Ethiopische autoriteiten u zouden willen rekruteren voor de Liyu-politie. U en uw familie zijn verdacht van banden met een gewapende oppositiegroepering. U werd anderhalf jaar lang vastgehouden en gefolterd in de gevangenis. Dat de autoriteiten u vervolgens zouden toelaten in hun eigen rangen is weinig aannemelijk. U wordt dan om een verklaring gevraagd maar weet louter te zeggen dat jongeren moesten werken voor de Liyu-politie en dat ze geen salaris kregen (CGVS, p. 18). U wordt nogmaals erop gewezen dat het vreemd is dat de Ethiopische autoriteiten u, na een detentie van anderhalf jaar waarin u gefolterd werd, zouden vrijlaten en een wapen geven, en aangespoord om een verklaring voor deze vreemde vaststelling te bieden maar voegt hier, ontwijkend, aan toe dat de mensen die opgeleid worden voor de Liyu-politie geen vrijheid hebben (CGVS, p. 18). Gevraagd wat het voordeel zou zijn voor de autoriteiten om iemand met vermeende banden met een gewapende oppositiegroepering – en nadat deze gedurende anderhalf vastgehouden en gefolterd werd – in hun rangen op te nemen antwoordt u opnieuw naast de vraag dat u werd uitgekozen omdat de andere gevangenen oud waren (CGVS, p. 18). Dat u geenszins op aannemelijk wijze weet uit te leggen waarom de Ethiopische autoriteiten u zouden rekruteren doet verdere twijfels rijzen over de geloofwaardigheid van uw asielrelaas.

Ook over uw ontsnapping kunnen uw verklaringen niet overtuigen. Zo zegt u dat er naast u en een zekere Adnan nog andere jongens waren opgepakt en gerekruteerd door de Liyu-politie (CGVS, p. 18). Het is dan opmerkelijk dat men jullie allen vanwege het Suikerfeest uit de basis zou nemen en naar een wijk in Jigjiga voeren om thee te gaan drinken (CGVS, p. 12). Dat jullie zwaar bewaakt werden omdat ze bang waren dat jullie zouden ontsnappen roept eerder nog meer vragen op dan dat het een verklaring biedt (CGVS, p. 19). Gevraagd waarom zij besloten om met een groep gedwongen gerekruteerde jongeren buiten de basis het Suikerfeest te gaan vieren, hoewel zij bang waren dat iedereen zou ontsnappen, zegt u louter dat dit het bevel was van de president (CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd waarom jullie de basis moesten verlaten om het Suikerfeest te vieren zegt u kortweg "omdat het een feestdag was" (CGVS, p. 20). Nogmaals gevraagd te verklaren waarom ze met jullie buiten de basis het Suikerfeest wilden vieren, ondanks hun vrees dat jullie zouden ontsnappen, zegt u dat jullie bewaakt werden omdat jullie gedwongen werden, dat het toevallig een feestdag was en dat ze zeiden dat het ok was omdat jullie moslims waren (CGVS, p. 20). Ook dit biedt geenszins een verklaring voor de omstandigheden waarin u zou zijn kunnen ontsnappen.

U wordt dan gevraagd hoe u wist te ontsnappen, gezien jullie bewaakt werden en jullie gedood zouden worden indien jullie zouden proberen te ontsnappen, waarop u zegt dat een zekere S. u hielp omdat hij van dezelfde clan was (CGVS, p. 19 en 20). Gevraagd hoe hij u heeft geholpen zegt u louter dat hij u zei dat u moest ontsnappen (CGVS, p. 20). Gevraagd of hij iets heeft ondernomen waardoor u kon ontkomen zegt u van niet (CGVS, p. 20). Gevraagd hoe u dan bent kunnen ontsnappen zegt u dat S. u zei hoe u in de vrachtwagen kon stappen (CGVS, p. 20). Dergelijke verklaringen over uw ontsnapping zijn geenszins overtuigend, zeker gezien S. de bewaker was van een andere groep rekruten en deze verklaringen dan ook niet duidelijk maken hoe u van uw eigen bewaker wist te ontsnappen. U wordt dan gevraagd hoe u van uw eigen bewaker wist te ontsnappen maar u weet hierover louter nog te zeggen dat hij met andere leidinggevenden stond te praten (CGVS, p. 20).

U wordt gevraagd uit te leggen waarom S. u hielp met ontsnappen, terwijl hij, zoals u zegt, naast u stond bij uw ontsnapping en zichzelf daarmee ernstig in de problemen werkte, maar u weet hier slechts op te antwoorden dat hij u "op een geheime manier" hielp (CGVS, p. 21).

De vraag wordt herhaald waarop u dan plots – wanneer u eerder gevraagd werd wie S. is zegt u hier niets over – zegt dat hij een vriend van uw oom, die bij het ONLF zit, is (CGVS, p. 12 en 21). Dit verklaart echter niet waarom hij u op die dag hielp met ontsnappen op een manier waarop hij alle schuld van uw ontsnapping zou krijgen. Bovendien kan u ook niet verklaren vanwaar S. uw oom dan wel kende (CGVS, p. 21).

U kan ook nauwelijks informatie geven over S. Q., de man voor wie u uw land bent ontvlucht. Gevraagd te vertellen wat u weet en allemaal gehoord heeft over deze man zegt u hij een hoge positie binnen de Liyu-politie had, dat zijn bijnaam Q. was en dat hij tot de clan Reer Abdulleh behoorde (CGVS, p. 22). Gevraagd of u nog andere informatie heeft over deze zegt u van niet (CGVS, p. 23). Dergelijk beperkte informatie over deze man – die u dwong uw land te ontvluchten, en die blijkbaar wel meteen wist wie u was wanneer u aankwam op de basis van de Liyu-politie, wie uw oom was en dat uw oom familieleden van hem had gedood – is weinig overtuigend. Gevraagd waarom u een jaar na uw vertrek nog altijd geen verdere informatie over deze man bent te weten gekomen herhaalt u louter dat u geen informatie heeft en dat u ook niet wist dat uw oom zijn familieleden had omgebracht (CGVS, p. 23).

Gezien het geheel van de bovenstaande vaststellingen heeft u niet aannemelijk gemaakt Ethiopië te hebben verlaten omwille van een gegronde vrees voor vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of omdat u een reëel risico zou lopen te worden geconfronteerd met de doodstraf of executie, of met foltering, onmenselijke of vernederende behandeling of bestraffing. Bijgevolg moet u zowel de vluchtelingenstatus als de subsidiaire beschermingsstatus voorzien in artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet worden geweigerd.

De door u neergelegde documenten doen geen afbreuk aan bovenstaande vaststellingen. Uw twee geboortektes en uw schooldiploma hebben louter betrekking op uw identiteit en herkomst, die hier niet onmiddellijk betwist worden. Wat betreft de medische attesten dient gezegd dat er in het eerste attest geen objectieve vaststellingen gemaakt worden met betrekking tot de oorzaak van het probleem aan uw linkerhand. In het andere attest staat dat de vaststellingen werden gedaan op basis van uw verklaringen.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over het beroep

2.1. Verzoekschrift

2.2. Verzoeker voert in zijn verzoekschrift van 13 december 2017 in een eerste middel een schending aan "van artikel 1A §2, van het Verdrag Genève betreffende het statuut van de vluchtelingen, artikels 48 48/2, 48/3, 48/4, 48/5 48/7 en 62 van de Vreemdelingenwet, de algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, het redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel, artikels 3 en 13 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (hierna "EVRM")"; "Een tweede middel is afgeleid uit de schending van artikelen 1, 2 en 3 van de wet van 29-07-1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen, artikel 62 van de vreemdelingenwet, algemene rechtsbeginselen van behoorlijk bestuur, waaronder meer bepaald, de redelijkheidbeginsel en het zorgvuldigheidsbeginsel artikelen 4 en 41 van de Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie hierna "Handvest")".

Verzoeker stelt als volgt: "Met oog op het Verdrag van Genève, heeft verzoeker ernstige vervolgingen ondergaan in zijn land van herkomst. De vervolgingen en bedreigen hebben plaats gevonden in een context van langdurig gewapend conflict tussen de Ethiopische regering in het bijzonder zijn "Liyu" politie, en de opstandige groep Ogaden National Liberation Front (ONLF), wie voor de onafhankelijkheid van de Somali regio van Ethiopië vecht. Deze vervolgingen en vrees voor vervolgingen zijn gebaseerd op politieke redenen, het brede zin.

Verzoeker heeft een gegronde vrees voor vervolging in geval van terugkeer naar zijn land van herkomst omwille van het feit dat zijn familie ervan beschuldigd werd om banden met een lid (de oom van verzoeker) van het ONLF te hebben.

Na zijn gevangenschap door de politie, werd hij gedwongen gerekruteerd door de Liyu politie, maar hij is van zijn training kamp ontsnapte. Als de Liyu politie hem terug wordt, zal hem de lokale baas van de politie doden uit wraak, omdat de oom van verzoeker, volgens de lokale baas, leden van zijn familie gedood heeft."

Verzoeker wijst op de toepasselijke wetgeving en zijn vrees voor vervolging om politieke overtuiging in de zin van artikel 48/3, § 4^e in het bijzonder een toegeschreven politieke overtuiging *"van verzoeker en zijn familie ten gunste van de opstandige groep Ogaden National Liberation Front (ONLF)"*. Verzoeker stelt vast dat het niet betwistbaar is, *"en ook niet betwist door het CGVS in haar besluit, dat deze problemen binnen de criteria van het Verdrag van Genève vallen"*. Verschillende bronnen bevestigen dat, zoals verklaard door verzoeker, de Liyu politie voor erge mensenrechtenschendingen verantwoordelijk is, in de Ogaden regio zo als in de Oromo regio waar verzoeker vandaan komt. Verzoeker voegt landeninformatie toe onder meer afkomstig van Human Rights Watch (Ethiopia: No Justice in Somali Region Killings, April 5, 2017) en persartikels. Inzake de subsidiaire bescherming wijst verzoeker opnieuw naar de situatie in dit deel van het land en naar verzoekers etnische herkomst.

2.3. Het administratief dossier bevat een interview van verzoeker van 22 september 2017 waarbij zeer veel kennisvragen werden gesteld over verzoekers regio en de werking van de Liyu politie. De Raad merkt anderzijds ook op dat verzoeker geen elementen neerlegt waaruit kan blijken dat hij recent afkomstig is uit de Ogaden. Verzoeker legt met name zijn identiteitskaart niet neer.

2.4. De Raad stelt vast dat het administratief dossier onvolledig is en geen enkel rapport over Ethiopië of de Ogaden of de Liyu politiek, zelfs geen landenmap werd toegevoegd.

2.5. Gelet op artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2° van de Vreemdelingenwet kan de Raad tot vernietiging overgaan als essentiële elementen ontbreken waardoor hij niet over de grond van het beroep kan oordelen. In het bijzonder beschikt de Raad niet over voldoende gegevens om te oordelen over verzoekers land van herkomst.

2.6. Er wordt een gegronnd middel aangevoerd.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De beslissing genomen door de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen op 24 november 2017 wordt vernietigd.

Artikel 2

De zaak wordt teruggezonden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op twintig maart tweeduizend achttien door:

mevr. K. DECLERCK,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. A.-M. DE WEERDT,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A.-M. DE WEERDT

K. DECLERCK